

РЕШЕНИЕ

№ 221

гр. Стара Загора, 23.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, VII-МИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две
хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Свилен Жеков

при участието на секретаря Маргарита Огн. Н.а
като разгледа докладваното от Свилен Жеков Гражданско дело №
20225530105109 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 103 - 257 от Гражданския процесуален
кодекс /ГПК/.

Ищецът ЗЕАД „БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“ твърди, че на
*****г. автомобил *****, с рег. № *****, собственост на
„*****“ ЕООД и управляван от М. И. Б., при движение по ул.
„Промислена“ в гр. Стара Загора, в посока от запад на изток след „ИТА
сервиз“, покрай оградата на завод „Металик“ АД и срещу Фуражен завод,
попаднал в необозначена и небезопасна дупка на пътното платно, при което
настъпили следните вреди по автомобила - били повредена задна дясна гума и
задна дясна джанта.

За увредения автомобил *****, собственикът му „*****“
ЕООД имал сключен договор за застраховка „пълно каско“ със ЗЕАД
„БУЛСТРАД ВИЕНА ИНШУРЪНС ГРУП“, обективиран в полица №
*****, валидна за периода ***** г. - ***** г. Във връзка със
сключената застраховка „пълно каско“ за увредения автомобил, от страна на
собственика „*****“ ЕООД, чрез водача М. Б., постъпило заявление

от ***** г. за изплащане на застрахователно обезщетение. Тъй като, според чл. 6, т. 4 от Наредба № 13 - 41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при ПТП и реда за информирание между МВР, КФН и Информационния център към Гаранционния фонд /Обн. ДВ бр.8 от 30.01.2009г./ не се посещавали от органите на МВР и не се съставяли документи за повреди на МПС, които не са причинени от друго ППС, водачът М. И. Б. и свидетелят на ПТП К. М. М. подписали декларация пред застрахователя за настъпването на застрахователното събитие. По искане на застрахователя, водачът е предоставил по електронна поща допълнително обяснение за мястото на произшествието и приложил снимка. От страна на ищеца бил изготвен опис на претенция № ***** от ***** г., според който били повредени гума задна дясна Файърстон 175/65/15 и тас заден десен, които били за подмяна, както и джанта стоманена задна дясна, която била за ремонт. Съгласно изготвения от застрахователя доклад по щета № ***** от ***** г., било определено застрахователно обезщетение в размер на 168,33 лв., което било изплатено на собственика на увредения автомобил „*****“ ЕООД с преводно нареждане от ***** г.

С цел доброволно уреждане на отношенията, от страна на ищеца била изпратена регресна покана изх. № *****г., връчена с обратна разписка на ***** г. до собственика на пътя - Община Стара Загора. С поканата общината била поканена да плати сумата 168,33 лв., но до настоящия момент нямало отговор или плащане от нейна страна.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответната Община Стара Загора, да заплати на ищеца сумата 168,33 лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № ***** за нанесени от ответника имуществени вреди на трето лице - „*****“ ЕООД, заедно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане.

В законоустановения срок по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от Община Стара Загора, като е зета позиция за неоснователност на иска.

Ответникът сочи, че механизмът на произшествието е възприет от застрахователя само по данни на водача на МПС - М. И. Б. и свидетеля К. М. М., поради което не доказва по категоричен начин събитието, с всички

задължителни елементи, характеризиращи го като деликт, по-точно причинно - следствената връзка между констатираното увреждане по лекия автомобил и дупката на пътното платно. Всички документи за настъпване застрахователно събитие били съставени само и единствено въз основа на обяснения на лица, които са заинтересовани от случая. От тях не можело да бъде установено, че автомобилът е бил участник в ПТП по време, място и начин, така както е отразено в същите, както и бил ли е процесния лек автомобил здрав преди инцидента или той е използван като повод водачът да си поправи причинени другаде повреди за сметка на Община Стара Загора. Представени били единствено два броя „Декларации за настъпване на застрахователно събитие по полица „Каско Стандарт“, с които се декларирало мястото на извършване на ПТП-то, а именно ул. „Индустриална“. В случая не би могло да се твърди, че е налице съответствие между мястото на извършване на ПТП, посочено в исковата молба и това в представените доказателства /писмо, от ***** г., където е посочено, че инцидента се е случил на ул. „Промислена“/.

На следващо място липсвали доказателства за състоянието на водача на МПС към момента на възникване на ПТП. В тази връзка водачът е могъл да подаде сигнал на тел.112 за претърпяно ПТП и да бъде записан в регистъра за сигнали на ОДМВР - гр. Стара Загора, както и да посети сектор „Пътна полиция“, за да уведоми за инцидента и да бъде тестван за употреба на алкохол. Областна Дирекция на МВР - гр. Стара Загора, сектор „Пътна полиция“ издавало служебна бележка на водача, която е доказателство за претърпяното ПТП, придружена с резултат от тест за употреба на алкохол. Разпоредбата на чл.6, т.4 от Наредба № 13 - 41 от 12.01.2009г. за документите и реда за съставянето им при ПТП и реда за информиране между МВР, КФН и Информационния център към Гаранционния фонд /Обн. Дв бр.8 от 30.01.2009г./ не изключвало задължението на водача да сигнализира за настъпило ПТП, дори същото да не се посещава от органите на МВР и да не се съставят документи за повреди на МПС, когато не са причинени от друго ППС. Още повече, че дори в бланката Декларация за настъпване на застрахователно събитие по полица „Каско стандарт“ на застрахователя фигурирал реквизит „Регистрационен № на събитието в КАТ“.

Оспорва „Опис на претенция № *****/***** г.“, Доклад по щета № *****. От представените документи не ставало ясно дали съществува такава дупка и дали тя е причинила увреждането по автомобила, и въобще

къде точно е мястото на ПТП-то. Дори и да е съществувала такава дупка на участъка, липсвали данни с каква скорост се е движил автомобила. Технически допустимата скорост се определя от характеристиките на съответния участък и ефективността на спирачната система. Предвид това шофьорът е следвало да съобрази скоростта си със състоянието на пътя и на превозното средство, с характера и интензивността на движението и с всички други обстоятелства, които имат отношение към безопасността на движението. Разпоредбите по ЗДвП вменявали на водача на МПС задължение непрекъснато да контролира МПС и да се движи с такава скорост, която да му даде възможност да спре при наличие на препятствие. Не изпълнявайки това си задължение, водачът е допринесъл за настъпване на ПТП и вредоносния резултат. Моли за отхвърляне на иска.

В съдебно заседание, ищецът, редовно призован, не се явява, а се представлява. Моли съда да уважи предявения иск и да му присъди направените разноски.

В съдебно заседание ответникът, редовно призован, не се явява, а се представлява. Моли съда да отхвърли предявения иск и да му присъди направените разноски.

Старозагорски районен съд, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

От застрахователна полица № ***** /л. 3 от делото/ се установява, че по отношение на описания в исковата молба лек автомобил е била сключена застраховка „Каско Стандарт“ между ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ и собственика му „*****“ ЕООД с ползвател и застраховащ, „*****“ ЕООД с валидност от ***** г. до ***** г.

С писмена декларация /л. 5 от делото/ М. И. Б. е уведомил ищцовото дружество за посоченото в исковата молба и описано по-горе ПТП, както и за нанесените на автомобила материални щети /вж. и писмени доказателства, л. 6-7 от делото/.

По делото са представени и заявление от ***** г. от собственика на увредения автомобил до ищцовото дружество /л. 4 от делото/, както и изготвени в тази връзка опис на претенция и доклад по щета №

*****/***** г. /л. 8-9 от делото/. С посочения доклад по щета № *****/***** г. е предложено да се изплати обезщетение в размер на 168,33 лв. на „*****“ ЕООД което е направено с платежно нареждане на ***** г. /л. 10 от делото/.

С регресна покана изх. № 04945/09.08.2022 г., получена от ответника на ***** г. съгласно известие за доставяне № ИД ***** S, ищецът го е поканил да му възстанови по посочена банкова сметка в „Банка ДСК“ АД 168,33 лв., като ответникът не е отговорил.

Изслушаният по делото свидетел М. И. Б. потвърждава, че през месец ***** г. управлявал процесния автомобил /служебен за свидетеля автомобил/ и на улицата на КАТ – Стара Загора, в посока Ита Сервиз-бензиностанция „Зара“ – КАТ Стара Загора /в гр. Стара Загора/ попаднал в дупка, като при това се спукала задна дясна гума. В автомобила се намирал и св. К. М.. Свидетелят Б. изяснява, че в района имало участъци с дупки /преди улицата да бъде асфалтирана/, не можел да избегне всички /вкл. процесната/ поради наличието на насрещно движение и районът не бил обозначен със знаци за ремонт или дупки. По отношение на механизма на ПТП изрично сочи, че опитвайки се да избегне една дупка е попаднал в друга, при което задната дясна гума се спукала. Спуканата гума била сменена с резервната в сервиза на св. М., който сервиз се намирал в същия район, и продължил пътя си. Самият ремонт на спуканата гума бил извършен в сервиз посочен от застрахователя. Свидетелят уведомил застрахователя за събитието. Соци, че се е движил с позволената скорост от около 50-60 км/час, като не си спомня в района да е имало знаци ограничаващи скоростта на движение, а и е имало доста автомобили и по-бързо движение е било невъзможно. Към момента на произшествието ремонта на пътното платно все още не бил започнал.

По делото е разпитан и св. К. М. М., който сочи, че през месец ***** г. пътувал заедно със св. Б., към неговия сервиз по улицата на КАТ - Стара Загора /свидетелят сочи, че според него е ул. „Промислена“/. Свидетелят изяснява, че движейки се по тази улица задната част на автомобила влязла в дупка, при което се спукала задна дясна гума, като по самата улица имало множество необозначени дупки. Имало насрещно движение и водачът на автомобила не успял да избегне дупките. Сменили гумата и продължили пътя си. Спуканата гума била сменена с резервната в неговия сервиз. Свидетелят не

си спомня в участъка да е имало знаци за ограничаване на скоростта, по негов спомен автомобилът се е движел със 40-50 км/час, тъй като е имало доста автомобили и по-бързо движение е било невъзможно.

Двамата свидетели посочиха каква част от декларацията /л. 5 от делото/ е написана и подписана от тях.

В обобщение - от показанията на свидетелите М. Б. и К. М. се установява настъпването на процесното ПТП по описания в исковата молба начин. Настоящият съд счита, че следва да се кредитират показанията на разпитаните свидетели, тъй като са последователни и логични, резултат са на непосредствени и лични възприятия, кореспондират на събраните по делото писмени доказателства, а и не се опровергават от други такива.

От заключението съдебно-автотехническата експертиза, което следва да се кредитира изцяло като компетентно, обосновано и неоспорено от страните, се установява, че вероятният механизъм на ПТП е преминаване на лекия автомобил „*****“, с рег. № ***** със задна дясна гума през дупка на пътното платно близо до завод „Металик“ по ул. Промислена в гр. Стара Загора, като увреждането му се е изразявало в спукана задна дясна гума. В случая е налице причинно-следствена връзка между описаното в исковата молба ПТП и настъпилите щети по автомобила, като техният размер към датата на процесното ПТП по средни пазарни цени възлиза на 168,33 лв. Според вещото лице твърдяната щета би могла да се получи при попадане в дупка, както е описано в исковата молба и декларацията подписана от свидетелите Б. и М.. **В о.с.з.** в.л. потвърждава своите изводи като уточнява, че след анализ на данните механизъмът на ПТП е този възприет в заключението – конкретно водачът на лекия автомобил е успал с предната гума да избегне дупката, но със задната гума не е успял.

При така установената фактическа обстановка настоящият съд прави следните правни изводи:

Предявен е осъдителен иск с правна квалификация по чл. 410, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането вр. чл. 49 от Закона за задълженията и договорите. Налице е и възражение на ответника за съпричиняване на вредите /чл. 51, ал. 2 ЗЗД/, изразяващо се в управляването на увредения автомобил с неразрешена/несъобразена скорост /чл. 21 ЗДвП/.

Ищцовото застрахователно дружество е активно легитимирано да

предяви иска по чл. 410, ал. 1 КЗ. Съгласно цитираната разпоредба с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноси, направени за неговото определяне, срещу: 1. причинителя на вредата, в това число в случаите на вреди, произтичащи от неизпълнение на договорно задължение, или 2. възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от ЗЗД, или 3. собственика на вещта и лицето, което е било длъжно да упражнява надзор върху вещта, причинила вреди на застрахования по чл. 50 от ЗЗД. В случая е налице хипотезата на чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ. Тъй като застрахователят е възстановил вредите на увредения до размера на застрахователното обезщетение в границите на застрахователната сума, има право да иска от причинителя им това, което е платил.

В случая се твърди наличие на гаранционно - обезпечителна отговорност на Община Стара Загора по чл. 49 ЗЗД. Съгласно разпоредбата на чл. 49 ЗЗД, този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Това е отговорност на юридическите лица за противоправни и виновни действия или бездействия на техни длъжностни лица при или по повод изпълнение на възложена работа. Отговорността е гаранционно - обезпечителна, възложителят не отговаря заради своя вина, а заради вината на свои работници или служители, на които е възложил работа.

Фактическият състав, от който възниква имуществената регресна отговорност на причинителя на увреждането за възстановяване на платеното от застрахователя обезщетение, обхваща следните материални предпоставки /юридически факта/: 1/ наличието валиден договор за имуществено застраховане „Автокаско“, 2/ настъпване на застрахователно събитие – ПТП в срока на покритие на договора 3/ причинени щети на застрахования автомобил, 4/ причинна връзка между настъпилото ПТП и причинените щети, 5/ изпълнение на задължението за заплащане на застрахователно обезщетение от ищеца в размер на 168,33 лв.

Съобразно разпоредбата на чл. 154 ГПК ищецът следва да установи горепосочените обстоятелства, а в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане и възраженията си за съпричиняване.

Следва да се посочи, че страните не спорят, че процесната улица „Промислена“ в гр. Стара Загора е път от общинската пътна мрежа. Съгласно чл. 3 от Закона за пътищата /ЗП/, пътищата са републикански и местни, като местните пътища са общински и частни, отворени за обществено ползване, които осигуряват транспортни връзки от местно значение и са свързани с републиканските пътища или с улиците, а съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 3 ЗП общинските пътища са публична общинска собственост. Съгласно чл. 3, ал. 4 ЗП, Списъците на републиканските и общинските пътища и промените в тях се утвърждават от Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството след съгласуване с кметовете на общините. В изпълнение на това нормативно изискване е прието Решение № 236 на Министерския съвет от 2007 г. за утвърждаване на списък на общинските пътища, изменено и допълнено с решения на Министерския съвет № 155 от 2009 г., № 301 и 677 от 2011 г., № 807, 871 и 1016 от 2012 г., № 340 и 646 от 2014 г., № 110, 852 и 1031 от 2015 г., № 148, 255, 315, 745, 869, 957 и 1030 от 2016 г., № 68, 374, 545 и 646 от 2017 г., № 45 и 353 от 2018 г., № 359 от 2019 г., № 20, 641, 696 и 887 от 2020 г. и № 283, 285 и 670 от 2021 г. и 552 от 29 юли 2022 г. и настоящият съд като взе предвид мястото, на което е настъпило процесното ПТП, намира, че произшествието е настъпило на общински път и отговорност за неговото поддържане е имал ответникът по настоящото дело. В настоящата правна хипотеза отговорността на ответника произтича от обстоятелството, че като възложител на работа по смисъла на чл. 49 ЗЗД /вж. и Постановление № 7/29.12.1958 г. на Пленума на Върховния съд/ обективно допуснал съществуването на необезопасена и несигнализирана неравност /дупка/, намираща се на уличното платно и **пряко от разпоредбата на параграф 7, ал. 1, т. 4, във връзка с ал. 1, т. чл. 2, ал. 1, т. 5 от Закона за общинската собственост, която предвижда, че собственик на общинските пътища, булеварди, улици, площадите, обществените паркинги в селищата и зелените площи за обществено ползване е съответната община, в чиито населени места се намират същите.** Съгласно нормата на чл. 31 ЗП, изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините, а в § 1, т. 13 и 14 ДР ЗП е дадена легална дефиниция на дейностите по ремонт и поддържане, според която ремонт на пътища е дейност по възстановяване или подобряване на транспортно-експлоатационните качества на пътищата и

привеждането им в съответствие с изискванията на движението. Поддържането на пътищата е дейност по осигуряване на необходимите условия за непрекъснато безопасно и удобно движение, предпазване на пътищата от преждевременно износване, тяхната охрана и защита и водене на техническа отчетност, като чл. 75, ал. 3 ЗУТ въвежда изискването транспортната техническа инфраструктура да осигурява най-добри условия за удобен, безопасен и икономичен транспорт на пътници и товари и за достъпност на лица с увреждания, при опазване на околната среда. Освен това разпоредбата на чл. 3, ал.1 ЗДвП изисква лицата, които стопанисват пътищата да ги поддържат изправни с необходимата маркировка и сигнализация за съответния клас път, организират движението по тях така, че да осигурят условия за бързо и сигурно придвижване и за опазване на околната среда от наднормен шум и от замърсяване от моторните превозни средства. Следователно по силата на специален закон на ответната община като стопанин на общински път, публична общинска собственост по силата на § 7, т. 4 от ПР на ЗМСМА е възложено да полага грижа по поддържането на общинските пътища в състояние, позволяващо безопасно и удобно движение. Изрично чл. 167, ал. 1 ЗДвП вменява на Община Стара Загора задължението да поддържа пътя в изправно състояние, да обозначава препятствията по него с необходимите пътни знаци и да отстранява същите в най - кратък срок, като съгласно чл. 167, ал. 2 ЗДвП служби за контрол, определени от кмета на съответната община контролират в населените места изправността и състоянието на пътя.

С оглед собствеността на пътя, то безопасното движение по него следва да се осигури от Община Стара Загора, чрез съответните длъжностни лица. В случая безспорно е установено, че в гр. Стара Загора, на ул. „Промислена“ в участъка на завод „Металик“ - път от общинската пътна мрежа, е била налице дупка на пътното платно /освен процесната и множество дупки/ - небезопасена и необозначена, затрудняваща движението на превозни средства, като по този начин е налице неизпълнение на задълженията, произтичащи от закона - чл. 29 и чл. 30 от ЗП и чл. 75, ал.3 ЗУТ. В разпоредбата на чл. 167, ал. 1 ЗДвП е предвидено задължение на лицата, които стопанисват пътя, да го поддържат в изправно състояние, да сигнализират незабавно препятствията по него и да ги отстраняват във възможно най-кратък срок. Според чл. 47, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за

пътищата поддържането включва полагането на системни грижи за осигуряване на целогодишна нормална експлоатация на пътя и осъществяване на мерките за защита на неговите съоръжения и принадлежности. **Дупката по пътното платно** представлява „препятствие на пътя“ по смисъла на § 1, т. 19 от ППЗДвП, тъй като нарушава целостта на пътното покритие и създава опасност на движението. Не се установи наличие на поставени по пътя знаци, означаващи наличие на неравности на пътното платно. За ангажиране на отговорността на Община Стара Загора по чл. 49 ЗЗД е достатъчно да се установи виновно неизпълнение от страна на нейни длъжностни лица на нормативно установеното задължение за поддръжка на пътя и осигуряване на най-добри условия за удобен и безопасен транспорт. Не е необходимо да се установи точно кой от служителите е виновно лице. Достатъчно е установяване въобще виновно поведение на служители, без да се разграничава поведението на всеки служител. В случая е налице виновно неизпълнение на нормативно вменени задължения, т.е. бездействие. Съгласно чл. 45, ал.2 ЗЗД вината на съответното длъжностно лице се предполага до доказване на противното, а такова обратно доказване не е извършено. От изложеното следва, че Община Стара Загора не е изпълнила вмененото си по закон задължение за поддръжка и ремонт на общинските пътища, като бездействието на служителите, натоварени със задачата да сигнализират препятствията по пътя и да ги отстраняват, за да обезпечават безопасността на движението, е станало причина за настъпване на вредите по процесното МПС. **Възраженията в отговора на исковата молба**, че не било ясно къде точно е настъпило ПТП са **неоснователни**, тъй като както от гласните доказателства по делото, така и от заключението на съдебно-техническата експертиза се установи, че е настъпило на ул. „Промислена“ в гр. Стара Загора. В случая соченото от ответника несъответствие между исковата молба и декларацията /л. 5 от делото/ относно наименованието на улицата не е от съществено значение за делото, защото **от една страна** свидетелите не са длъжни да знаят точно името на улицата и **от друга страна** при даденото от свидетелите подробно описание на улицата - свидетелите изрично посочиха, че това е улицата на КАТ – Стара Загора, като проследиха движението на лекия автомобил с по-значими обекти край улицата – ИТА сервиз, бензиностанция „Зара“ **няма съмнение** къде е настъпило ПТП.

В настоящия случай не се спори, а и от представените застрахователна

полица № ***** и платежно нареждане от ***** г. се установява, че към датата на ПТП увреденият лек автомобил „*****“, с рег. № ***** е бил застрахован в ищцовото дружество и че настъпване на ПТП последното е изплатило на собственика застрахователно обезщетение в размер на 168,33 лв. При това положение следва да се приеме, че е налице валидно основание за суброгиране на ищеца в правата на увредения.

Възражението на ответника в отговора на исковата молба за липса на доказателства за настъпване на процесното ПТП по описания в исковата молба начин е **неоснователно**, тъй като настъпването на застрахователното събитие, вкл. и мястото на ПТП е безспорно установено чрез събраните гласни, писмени доказателства, вкл. заключението на назначената съдебно-техническа експертиза. Свидетелите по делото установиха, че на датата на настъпване на застрахователното събитие по улицата на КАТ - Стара Загора е имало множество дупки, като при опит за избягване на една от тях лекият автомобил е попаднал в друга от тях и вследствие на това е била спукана задна дясна гума. Потвърдиха, че те са изготвили декларацията за настъпване на застрахователното събитие и по-важно те са я подписали. А както е известно авторството на изявлението принадлежи на подписалия това изявление, като е без значение кой е изготвил текста. Изнесеното от свидетелите се потвърди изцяло от заключението на съдебно-техническата експертиза. Поради това от съвкупния анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, както и от приетото заключение на съдебно-автотехническата експертиза се установява по категоричен начин, че е осъществен описаният в исковата молба деликт. В тази връзка съдът ценни най-вече ангажираните преки доказателствени средства за обстоятелствата, при които е бил увреден застрахования при ищеца автомобил. Кредитираните показания на свидетелите М. Б. и К. М. - водач и пътник в автомобила по време на процесното ПТП, съответстват на приетото експертно заключение, а при съпоставката им се стига до същия еднозначен извод за причините за настъпването на произшествието и наличието на причинно-следствена връзка между него и претендираните имуществени вреди. Произходът на установената дупка на пътната настилка е ирелевантен за ангажиране на деликтната отговорност, тъй като ЗП предвижда общо и абстрактно задължение на ответника да поддържа общинските пътища, без значение под въздействие на какви фактори е настъпила частичната им негодност за

осигуряване на безопасен пътен трафик. **В заключение** следва да се посочи, че по делото е установено, че на ***** г. е настъпило ПТП с материални щети в резултат от пропадане на лек автомобил „*****“, с рег. № ***** в дупка, находяща се на ул. „Промислена“ в гр. Стара Загора /улицата на КАТ Стара Загора/. Следва да се посочи още, че в Общите условия на застраховка „Булстрад Каско Стандарт“ /достъпни в интернет/ е предвиден ред за уведомяване и доказване на настъпило застрахователно събитие, като при щети по гумите и джантите на автомобила в резултат на преминаване през дупки и неравности на пътното платно е необходимо представяне на писмени свидетелски показания на лице, различно от застрахования или упълномощения водач на МПС. Тези изисквания са изпълнени чрез писмените декларации на св. Б. който е управлявал автомобила по време на произшествието, и св. М. – непосредствен очевидец на ПТП. Посредством разпита на тези лица като свидетели по делото се изясняват обстоятелствата относно времето, мястото и начина на реализиране на ПТП.

От събраните по делото доказателства, в т.ч. и заключението на вещото лице, безспорно се установява причинната връзка между противоправното бездействие на служителите на Община Стара Загора и вредоносния резултат - настъпило ПТП с материални щети. По безспорен начин е установено, че причината за ПТП е преминаването на процесния автомобил „*****“, с рег. № ***** през дупка на пътното платно, а тя е резултат от виновното неизпълнение на нормативно установените задължения от страна на служители на Община Стара Загора.

Във връзка с вида и размера на причинените вреди от ищеца са представени опис на претенция и опис-заключение на претенция, които са частни свидетелстващи документи, обективиращи изгодни за техния издател факти, но тяхното осъществяване в случая следва да се приеме за установено по несъмнен начин с оглед показанията на разпитаните свидетели и заключението на съдебно-автотехническата експертиза, както и поради липса на други доказателства, които да ги опровергават. Следва да се вземе предвид и че при изчисляване размера на обезщетението не трябва да се прилага коефициент за овехтяване, тъй като последният е инкорпориран в самата застрахователна стойност /така напр. **решение № 79/02.07.2009 г. на ВКС по т.д. № 156/2009 г., I т.о., решение № 6/02.02.2011 г. на ВКС по т.д. № 293/2010 г., I т.о. и др./**. Поради това неоснователно се явява и възражението

на ответника относно размера на вредите, тъй като заключението на експертизата установи вреда от 168,33 лв., като настоящият съд приема, че тази сума представлява размера на щетата под формата на претърпяна загуба, която е пряка и непосредствена последица от увреждането, подлежаща на обезщетяване от Община Стара Загора на основание чл. 49 ЗЗД.

По отношение на възражението в отговора на исковата молба за несъставен протокол за ПТП и неподаване на сигнал за ПТП в КАТ – Стара Загора следва да се посочи, че това възражение също е неоснователно, тъй като в случая действително не е съставен протокол за ПТП, но такъв не е бил задължителен с оглед разпоредбата на чл. 125 от Закона за движението по пътищата. Касае се за общински път по смисъла чл. 3, ал. 3 от ЗП и като такъв е публична общинска собственост по силата на чл. 8, ал. 3 от с.з. Съгласно нормата на чл. 31 ЗП, изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините, а както се посочи в чл. 167, ал. 1, изр. 1 ЗДвП е вменено на лицата, които стопанисват пътя, да го поддържат в изправно състояние, да сигнализират незабавно препятствията по него и да ги отстраняват във възможно най-кратък срок. Несъмнено установената дупка на пътното платно представлява „препятствие на пътя“ по смисъла на § 1, т. 19 от ППЗДвП, тъй като нарушава целостта на пътното покритие и създава опасност на движението. Ето защо и доколкото същата не е била обезопасена с нарочен пътен знак пред нея или по друг начин /вж. и чл. 52, ал. 1 ППЗДвП/, ответникът не е изпълнил свои законово уредени задължения, т.е. налице е противоправно бездействие на неговите служители, респ. работници, натоварени с ремонта и поддържането на общинските пътища. Тук е уместно да се отбележи и че Община Стара Загора като юридическо лице осъществява действия, респ. бездействия, чрез натоварени от нея лица, като същата отговаря за причинените от тези лица вреди при и по повод изпълнението на възложената им работа. В случая бездействието на натоварените от Община Стара Загора лица по аргумент на чл. 45, ал. 2 ЗЗД се презюмира да е виновно. Освен това **по въпроса за липсата на съставен протокол за ПТП** следва да се съобрази и регламентацията в Наредба № Из-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при пътнотранспортни произшествия и реда за информизиране между Министерството на вътрешните работи, Комисията за финансов надзор и Гаранционния фонд. В чл. 6, т. 4 от наредбата е предвидено, че не се

посещават от органите на МВР – „Пътна полиция“ и не се съставят документи при ПТП с настъпили повреди на МПС, които не са причинени от друго ППС, освен когато повредите са причинени в резултат на пътнотранспортно произшествие с един участник и МПС не е в състояние да се придвижи на собствен ход. При процесното ПТП е участвал само увреденият автомобил, като от събраните по делото доказателства се установява, че се е придвижил на собствен ход, с оглед на което не е налице визираното в посочената разпоредба изключение. Следователно не е било необходимо местопроизшествието да се посети от органите на МВР и да се състави протокол, което обяснява и липсата на уведомяване на представители на КАТ – Стара Загора за възникналото ПТП поради влошено технико-експлоатационно състояние на пътя /така и **решение № 214/05.06.2019 г. на Хасковски окръжен съд по в.гр.д. № 245/2019 г./**. В **решение № 84/27.10.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 1196/2021 г.** също се сочи, че липсата на съставен протокол за ПТП с материални щети от органите на КАТ не е обстоятелство, обуславящо отрицателен извод относно настъпването на увреждащото застрахованото МПС събитие, независимо че, съгласно чл.125, т. 8 ЗДВП, службите за контрол на Министерството на вътрешните работи посещават задължително мястото на пътнотранспортното произшествие, когато произшествието е с един участник и моторното превозно средство не е в състояние да се придвижи на собствен ход поради причинените му от произшествието вреди, тъй като това се преценя от съда с оглед всички доказателства по делото, дори при наличието на такъв протокол, който няма материална доказателствена сила относно механизма на ПТП, тъй като не се е осъществил пред съставителите му. Също така, липсата на съставен протокол за ПТП не е нормативно установено основание да не се ангажира регресната отговорност на причинителя на вредата, респ. на лицата, които носят безвиновна отговорност по чл.49 ЗЗД за настъпилите вреди, както е в настоящия случай, при наличие на предпоставките за това, а именно – настъпило застрахователно събитие и произтекли пряко от него вреди върху имущество на застраховано лице, валидна към датата на събитието имуществена застраховка и изплащане на обезщетението от застрахователя на увредения собственик. **Възраженията на ответника в отговора на исковата молба** свързани със съмнения за умишлено причиняване на вредата от страна на застрахованото лице, повреда, в т.ч. и за съмнение относно

употреба на алкохол от водача, не могат да бъдат споделени, тъй като същият не ангажира никакви доказателства в тяхна подкрепа. Ето защо съобразно правилото за разпределение на доказателствената тежест по чл. 154, ал. 1 ГПК следва да се приеме, че тези факти не са доказани по делото, а оттам и че не са се осъществили в обективната действителност. А щом фактите не са се осъществили, не могат да възникнат и техните правни последици.

В обобщение следва да се посочи, че в настоящия случай, ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД доказва всички предпоставки за ангажиране на отговорността на ответника. От представената и неоспорена застрахователна полица се установи съществуването на валидно застрахователно правоотношение между „*****“ ЕООД, собственик на увреденото МПС и ЗЕАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ по застраховка „Булстрад Каско Стандарт“ към датата на настъпването на застрахователното събитие. От представеното платежно нареждане се установи, че застрахователното обезщетение по застраховката е изплатено на увреденото лице. Налице е причинна връзка между преминаване на автомобила през описаната дупка на пътното платно и нанесените щети. Този извод е съобразен със заключението на вещото лице, че при управление на лекия автомобил със съобразена скорост е възможно настъпване именно на щети от описания вид и характер.

При вече установеното настоящият съд следва да разгледа евентуалното възражение на ответника за съпричиняване с правно основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД, което е неоснователно по следните съображения:

От ответната страна е направено общо възражение за съпричиняване от страна на пострадалия с правно основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД изразяващо се в движение с несъобразена скорост и липса на спиране. Според разпоредбата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, когато увреденият е допринесъл за настъпване на вредите обезщетението може да се намали.

По обективния характер на съпричиняването е налице задължителна за съдилищата съдебна практика – т. 7 от Постановление № 17/18.XI.1963 г., на Пленума на Върховния съд и Тълкувателно решение № 1/01.08.2022 г. на ВКС по т.д. № 1/2021 г., ОСГТК. В константната си практика по приложението на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, обективизирана в **решение № 45/15.04.2009 г. на ВКС по т.д. № 525/2008 г., II т. о., решение № 159/24.11.2010 г. на**

ВКС по т. д. № 1117/2009 г., II т. о., решение № 206/12.03.2010 г. на ВКС по т.д. № 35/2009 г., II т.о., решение № 58/29.04.2011 г. на ВКС по т.д. № 623/2011 г., II т.о., решение № 59/10.06.2011 г. на ВКС по т.д. № 286/2010 г., I т.о., решение № 153/31.10.2011 г. на ВКС по т.д. № 971/2010 г., решение № 169/28.02.2012 г. на ВКС по т.д. № 762/2010 г., II т.о., решение № 54/22.05.2012 г. на ВКС по т.д. № 316/2011 г., II т.о. и др., Върховният касационен съд последователно е застъпвал становище, че намаляването на обезщетението за вреди от деликт на основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД е обусловено от наличие на причинна връзка между поведението на пострадалия и произлезлите вреди. Разпоредбата е ясна, но и според практиката на ВКС /решение № 144/27.12.2016 г. на ВКС по т.д. № 1000/2015 г., II т.о., решение № 206/12.03.2010 г. на ВКС по т.д. № 35/2009 г., II т. о., решение № 98/24.06.2013 г. на ВКС по т.д. № 596/2012 г., II т.о., решение № 151/12.11.2012 г. на ВКС по т.д. № 1140/2011 г., II т. о., решение № 154/31.10.2011 г. на ВКС по т.д. № 977/2010 г., II т.о., решение № 27/15.04.2015 г. на ВКС по т.д. № 457/2014 г., II т.о. и др. / не във всеки случай на наличие на противоправно поведение на увреденото лице е налице основание за намаляване на обезщетението на основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД, а само тогава, когато нарушението и конкретно това на ЗДвП и ППЗДвП е в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т. е. последният е тяхно следствие. Съобразно разясненията, дадени в **Тълкувателно решение № 1/01.08.2022 г. на ВКС по т.д. № 1/2021 г., ОСГТК и т. 7 от Тълкувателно решение № 1/23.12.2015 г. на ВКС по т.д. № 1/2014 г., ОСТК,** съпричиняването на вредата изисква наличие на пряка причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, но не и вина. Приносът на увредения-обективен елемент от съпричиняването, може да се изрази в действие или бездействие, но всякога поведението му трябва да е противоправно и да води до настъпване на вредоносния резултат, като го обуславя в някаква степен. В този случай трябва да бъде направено разграничение между допринасянето на пострадалия за възникване на самото ПТП, като правно значим факт, който обуславя прилагането на чл. 51, ал. 2 ЗЗД и приноса му за настъпване на вредата спрямо самия него, който факт също води до приложението на чл. 51, ал. 2 ЗЗД. Само по себе си дори нарушението на установените в ЗДвП и ППЗДвП правила за движение по пътищата не е основание да се приеме съпричиняване на вредоносния

резултат от пострадалия, водещо до намаляване на дължимото обезщетение, тъй като е необходимо нарушението да е в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т.е. последният да е негово следствие, доколкото приложението на чл. 51, ал. 2 ЗЗД е обусловено от наличието на причинна връзка между вредоносния резултат и поведението на пострадалия, с което той обективно е създал предпоставки за настъпване на увреждането. Приносът трябва да е конкретен и да се изразява в извършването на определени действия или въздържане от такива на пострадалото лице, както и да е доказан, а не хипотетично предполагаем. Дали поведението на пострадалия е допринесло за увреждането, подлежи на установяване във всеки конкретен случай като съдът следва да прецени доколко действията на пострадалия са допринесли за резултата и въз основа на това да определи обективния му принос-определянето на степента на съпричиняване зависи от конкретното проявление на визираните действия в конкретния причинен процес.

В обобщение - за да е налице съпричиняване от пострадалия по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, следва неговото поведение **обективно да е в причинна връзка** с настъпването на вредите, т. е. пострадалият трябва обективно да е допринесъл за вредоносния резултат, създавайки условия или улеснявайки с поведението си неговото настъпване, като вина на пострадалия в тази насока не се изисква. Или, от съществено значение е конкретното проявление на действието или бездействието на пострадалия, което съставлява пряка и непосредствена причина за причинените вреди. Релевантен за съпричиняването и за прилагането на чл. 51, ал. 2 ЗЗД е само онзи конкретно установен принос на пострадалия, без който не би се стигнало /наред с неправомерното поведение на делинквента/ до увреждането като неблагоприятен резултат. Правните последици от съпричиняването и значението му за размера на обезщетението, което увреденият има право да получи като паричен еквивалент на произлезлите от деликта вреди, **изключват допустимостта съдът да обосновава изводите си за съпричиняване с вероятности или с предположения.** Както в т. 7 на ППВС № 17/63 г., така и в решение № 154/10.10.2017 г. на ВКС по т.д. № 2317/2016 г., II т.о., решение № 206/12.03.2010 г. на ВКС по т.д. № 35/2009 г., II т.о., решение № 59/10.06.2011 г. на ВКС по т. д. № 286/2011 г., I т.о., решение № 98/24.06.2013 г. на ВКС по т. д. № 596/2012 г., решение №

169/28.02.2012 г. на ВКС по т. д. № 762/2010 г., II т.о. и мн. други е прието, че изводът за наличие на съпричиняване на вредата не може да почива на предположения. Т.е. във всички случаи съпричиняването подлежи на доказване от ответника, който с позоваване на предпоставките по чл. 51, ал. 2 ЗЗД цели намаляване на отговорността си към увреденото лице. Освен това, според цитираната съдебна практика, дори безспорните нарушения на ЗДвП от страна на пострадалия, имат значение при преценката на приноса му, само ако се намират в причинна връзка и са допринесли за настъпване на вредоносните последици, тъй като вината на увреденото лице не е елемент от фактическия състав на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, т. е. във всички случаи на предявен иск по чл. 45 ЗЗД срещу делинквента или по чл. 432, ал. 1 КЗ срещу застрахователя съпричиняването подлежи на доказване от ответника, който с позоваване на предпоставките по чл. 51, ал. 2 ЗЗД цели намаляване на отговорността си към увреденото лице.

В случая анализът на доказателствата по делото не установява, че пострадалият е допуснал нарушения на ЗДвП, които да са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат - от доказателствата по делото /гласни и експертиза/ се установява, че в пътния участък са били налице множество дупки, като с оглед на обстоятелството, че е била увредена само задната дясна гума на автомобила следва извода, че водачът на лекия автомобил дори е полагал усилия да избягва дупките /така и св. показания на св. М. Б. и обяснения на в.л. в о.с.з./. При наличието на несигнализирана дупка на пътното платно, която не би могло да се счита за предвидимо препятствие, водачът на увредения автомобил не е бил длъжен, нито е могъл да предвиди настъпването на произшествието, поради което и не е налице съпричиняване на вредите и следователно липсва основание за частично или пълно изключване на отговорността на ответната страна. Водачът не е наказан по административно-наказателен път за нарушение на ЗДвП, поради което настоящият съд приема, че не е извършил такова. Както се посочи по-горе дори само по себе си нарушението на установените в ЗДвП и ППЗДвП правила за движение по пътищата не е основание да се приеме съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия, водещо до намаляване на дължимото се за същия обезщетение, тъй като е необходимо нарушението да е в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т.е. последният да е негово следствие, доколкото приложението на правилото на чл. 51, ал. 2

ЗЗД е обусловено от наличието на причинна връзка между вредоносния резултат и поведението на пострадалия, с което той обективно е създал предпоставки за настъпване на увреждането. А и както се посочи изводът за наличие на съпричиняване на вредата не може да почива на предположения, а намаляването на дължимото обезщетение за вреди от деликт по правилата на чл. 51, ал. 2 ЗЗД изисква доказани по безспорен начин конкретни действия или бездействия на увреденото лице, с което то обективно да е способствало за настъпването на вредите. Настоящият съд, в тази връзка, приема, че не се ангажираха доказателства за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, а по правилата за разпределянето на доказателствената тежест в гражданския процес /чл. 154, ал. 1 ГПК/ всяка страна в процеса трябва да установи чрез пълно и главно доказване фактите, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, като прилагането на неизгодните процесуални последици от недоказването в процеса на определен правнорелевантен факт не е обусловено от установяването на друго правнозначимо обстоятелство, процесуалното задължение за чието доказване принадлежи на ответната страна. В изпълнение на тези процесуални правила настоящият съд при разпределяне на доказателствената тежест в доклада по делото е дал точни указания на ответника, че нему принадлежи процесуалното задължение /доказателствената тежест/ за установяване на обстоятелствата, че водачът на МПС е имал възможност да избегне настъпването на ПТП, като се движи със съобразена скорост и забележи препятствието - дупката и го избегне. Изрично е указано на ответника, че на основание чл. 146, ал. 2 ГПК не сочи доказателства за тези свои фактически твърдения, но въпреки това ответникът не ангажира нито едно доказателство в тази връзка.

Отделно от това следва да се посочи, че в случая направеното в отговора на исковата молба възражение за съпричиняване е общо, като в решение № 18/24.03.2021 г. на ВКС по т.д. № 696/2020 г., II т.о. и сочената в него съдебна практика е прието, че обезщетението за неимуществени вреди /претендирано с пряк иск по чл. 226, ал. 1 КЗ отм./ не може да бъде намалено от съда по чл. 51, ал. 2 ЗЗД в хипотеза, в която ответникът е направил своевременно **общо възражение** за съпричиняване, **без да сочи конкретни действия или бездействия**, с които пострадалият е допринесъл за реализиране на вредоносните последици, на основание, че ответната страна е

участвала в процесуални действия, свързани с доказване на такива конкретни действия или бездействия. В настоящия случай възражение за съпричиняване е въведено своевременно с отговора на исковата молба, но не почива на конкретни фактически твърдения за действията, чрез които ищецът е допринесъл за настъпване на произшествието и на вредоносния резултат. Твърденията в отговора, че починалият е съпричинил деликта посредством „движение с несъобразена и превишена скорост“, сочат на общо /бланкетно/ възражение за съпричиняване, което е следвало да бъде уточнено от ответника. Противопоставянето с отговора на исковата молба на общо възражение за съпричиняване не може да се приравни на надлежно сезиране с възражение по чл. 51, ал. 2 ЗЗД, по което съдът дължи произнасяне с решението си. **Механизмът на произшествието в него е установен от заключението на автотехническата експертиза и гласните доказателства, но и след неговото приемане ответникът не е въвел в предмета на спора фактически твърдения за станалите му известни от заключението действия на ищеца обуславящи приложението на чл. 51, ал. 2 ЗЗД /така и решение № 134/18.11.2020 г. на ВКС по т.д. № 1422/2019 г., II т.о./.**

Следва да се посочи, още че задължение на ответника е да обозначава и обезопасява дупките на пътя с цел осигуряване на безопасни условия за движение, а не задължение на водачите да знаят въпросните дупки, за да избягват преминаване през тези участъци. Още повече, че по делото се установи, че в участъка са налице множество дупки и не може да се очаква от водачите с риск от настъпване на тежко ПТП да се опитват да избягват тези дупки. Ответникът дори не твърдеше, че по пътя е имало знаци, че пътят е в ремонт, нито оспори, че има неравности/дупки на пътното платно.

Настоящото съдебно решение е съобразено и с практиката на Старозагорски окръжен съд по сходни дела обективизирана в решение № 84/27.10.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 1196/2021 г., решение № 154/20.12.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 1340/2021 г., решение № 134/02.12.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 1342/2021 г., решение № 22/25.06.2021 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 1107/2021 г.

С оглед изложеното претенцията на застрахователя е основателна и искът следва да се уважи в претендирания размер.

По съдебноделоводните разноси:

Предвид изхода на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да заплати на ищеца направените по делото разноси в общ размер на 550,00 лв. за заплатеното в брой адвокатско възнаграждение съобразно договор за правна защита и съдействие от 07.11.2022 г. /л. 14 от настоящото дело/ - с отбелязването в договора е изпълнено изискването на т. 1 от Тълкувателно решение от 06.11.2013 г. на ВКС по тълк. дело № 6/2012 г. ОСГТК, за държавна такса и възнаграждение за вещо лице.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 235, ал. 1 ГПК,
Старозагорски районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА по иска с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 ЗЗД Община Стара Загора, със седалище и адрес на управление: гр. Стара Загора, бул. „Цар Симеон Велики“ № 107, БУЛСТАТ 000818022 да заплати на Застрахователно еднолично акционерно дружество „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД, със седалище и адрес на управление: гр.София, район Триадица, пл. „Позитано“ № 5, ЕИК 000694286, сумата от **168,33 лв.** /сто шестдесет и осем лева и тридесет и три стотинки/, представляваща платено застрахователно обезщетение по щета № ***** за МПС „*****“, с рег. № ***** за причинени имуществени вреди от настъпило на ***** г. в гр. Стара Загора, на ул. „Промислена“ в участъка на завод „Металик“ /улицата на КАТ – Стара Загора/ застрахователно събитие, ведно със законната лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба - 09.11.2022 г. до окончателното плащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Община Стара Загора, със седалище и адрес на управление: гр. Стара Загора, бул. „Цар Симеон Велики“ № 107, БУЛСТАТ 000818022 да заплати на Застрахователно еднолично акционерно дружество „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД, със седалище и адрес на управление: гр.София, район Триадица, пл. „Позитано“ № 5, ЕИК 000694286 сумата от общо **550,00 лв.** /петстотин и петдесет лева/ разноси по делото – 50,00 лв. за държавна такса, 300,00 лв. за адвокатско

възнаграждение и 200,00 лв. възнаграждение за вещо лице.

Решението подлежи на обжалване пред Старозагорския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от настоящето решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____